

200706320/1.

Datum uitspraak: 6 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/20909 en 07/20910 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Zwolle, van 3 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. D. Roemers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Roemers
Lid van de enkelvoudige kamer

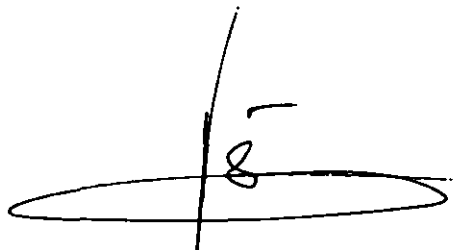
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 december 2007

480.

Verzonden: 6 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Postadres postbus 256, 6500 AG Zevenaar

Advocatenkantoor Wapperom
T.a.v. de heer mr. P.J. Wapperom
Wijnstraat 209
3311 BV Dordrecht

Fax: 078-6399761

Bezoekadres

IND Behandelenkantoor Zevenaar

Heilige Huisjes 1

6505 AA Zevenaar

Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)

(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)

Fax (0316) 741682

Internet www.ind.nl

Unit
Doorkiesnummer(s)
Datum
Dossiernummer
V-nummer
Bijlage(n)
Betreft

Asiel Dublin Zevenaar

(0316) 741501

16 mei 2007

9802-28-8009

kopie claimakkoord

geboren op
nationaliteit: Azerbajdzjaanse

Geachte heer Wapperom,

Hierbij doe ik u het origineel van mijn beschikking van heden toekomen waarbij de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van betrokkene is afgewezen. Korteidshalve verwijs ik hiernaar.

Hoogachtend,

de Staatssecretaris van Justitie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze.

R.G. Jansen, senior medewerker unit Dublin

op 21-05
964 m/p
C 5005

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Postadres postbus 296, 6800 AG Zevenaar

infolijn 0900-1234561 (EUR. 0.10 p.m.)

(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)

Fax (0316) 741682

Internet www.ind.nl

***Kennisgeving van overdracht aan een ander land,
dat gebonden is aan de Verordening (EG) nr. 343/2003***

Dossiernummer : 9802-28-8009

V-nummer : 1

Betreft :
geboren op :
nationaliteit: Azerbajdzjaanse

Uw aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 is afgewezen, omdat tijdens het onderzoek is gebleken dat:

op grond van artikel 16 van de Verordening (EG) nr. 343/2003 de Duitse autoriteiten voor de behandeling van uw asielaanvraag verantwoordelijk zijn.

Overeenkomstig artikel 16 van de Verordening (EG) nr. 343/2003 is aan de Duitse autoriteiten gevraagd of zij u willen terugnemen. Zij hebben hiermee ingestemd.

Middels deze beschikking wordt voldaan aan hetgeen is gesteld in artikel 20 eerste lid onder e van de Verordening (EG) nr. 343/2003. Voorts zal, in overeenstemming met hetgeen is gesteld in artikel 20 eerste lid onder d van de Verordening (EG) nr. 343/2003, zodra hierover meer bekend is, de datum van overdracht bekend worden gemaakt. In elk geval zal de overdracht in beginsel niet later plaatsvinden dan zes maanden vanaf de aanvaarding van het terugnameverzoek of vanaf de beslissing op het beroep wanneer dit opschortende werking heeft.

Met toepassing van genoemde bepaling(en) zult u met inachtneming van de Nederlandse wetgeving en procedures worden overgedragen aan de Duitse autoriteiten.

Omtrent de overdracht zult u later worden geïnformeerd.

U wordt tijdens de reis begeleid door één of meerdere ambtenaren van de Vreemdelingenpolitie.

Zevenaar, 16 mei 2007

Hoogachtend,

de Staatssecretaris van Justitie,

namens deze,

het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),

namens deze.

R.G.M. Jansen, senior medewerker unit Dublin

Prod. 1

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
voorzieningenrechter

regnr.: Awb 07/20910 (voorlopige voorziening)
Awb 07/20909 (beroep)

UITSpraak

inzake:

geboren op -
van Azerbajdzjaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 9802.28.8009,
gemachtigde: mr. P.J. Wapperom, advocaat te Dordrecht,
verzoeker,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M. Buljman,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 1 maart 1998 heeft verzoeker een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij beschikking van 16 juni 1998 is de aanvraag niet-ontvankelijk verklaard, omdat Duitsland verantwoordelijk is voor de aanvraag. Bij brief van 18 juni 1998 heeft verzoeker hiertegen bezwaar gemaakt. Het door eiser ingediende verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is bij uitspraak van de president van deze rechtbank van 5 augustus 1998 afgewezen. Tevens is bij deze uitspraak het bezwaar van 18 juni 1998 ongegrond verklaard. Op 21 augustus 1998 is verzoeker overgedragen aan de Duitse autoriteiten.
- 1.2 Op 19 april 1999 heeft verzoeker opnieuw een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend. Bij beschikking van 2 december 1999, uitgerikt op 21 december 1999, is de aanvraag niet-ontvankelijk verklaard omdat Duitsland verantwoordelijk is voor de aanvraag. Bij brief van 24 december 1999 heeft verzoeker hiertegen bezwaar gemaakt. Het door eiser ingediende verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is bij uitspraak van de president van deze rechtbank van 16 februari 2000 afgewezen. Tevens is bij deze uitspraak het bezwaar van 24 december 1999 ongegrond verklaard. Op 18 april 2000 hebben de Duitse autoriteiten bericht dat verzoeker reeds zelfstandig naar Duitsland was teruggekeerd.
- 1.3 Op 17 mei 2008 heeft verzoeker wederom een aanvraag om verlenging van een verblijfsvergunning aistel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 16 mei 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Duitsland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.
- 1.4 Bij brief van 21 mei 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 21 mei 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.
- 1.5 Het verzoek is ter zitting van 28 augustus 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

regnr. Awb 07/20910 (voorlopige voorziening)
Awb 07/20909 (beroep)

-2-

2 Overwegingen

2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.

In geval van verzoeker is sprake van een herhaalde aanvraag waarbij de beoordeling van de aanvraag op grond van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dient te worden beperkt tot de vraag of de vreemdeling zich thans beroept op nieuw gebleken feiten en omstandigheden en, zo ja, in hoeverre die tot een ander oordeel kunnen leiden.

Als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb worden aangemerkt rechts relevante feiten en/of omstandigheden, die bij de behandeling van de eerdere aanvraag geen rol hebben kunnen spelen, en indien zij wel in de beoordeling zouden zijn betrokken, tot een ander oordeel zouden hebben geleid.

2.3 Naar aanleiding van de asielaanvraag van verzoeker van 17 mei 2006 heeft verweerder de aanvraag wederom beoordeeld en vervolgens opnieuw een terugnameverzoek gedaan bij de Duitse autoriteiten. De Duitse autoriteiten hebben op 22 maart 2007 het terugnameverzoek op grond van artikel 16, eerste lid onder e, Vo 343/2003 aanvaard.

2.4 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.

2.5 Verzoeker stelt dat, nu hij acht maanden buiten het grondgebied van de EU heeft verbleven, Vo 343/2003 niet van toepassing is. Verzoeker heeft voldoende concrete verklaringen afgelegd over zijn hernieuwde Inreis in het grondgebied van de lidstaten. Van verzoeker kan in dit kader niet meer gevergd worden, gelet op zijn ernstige psychische problematiek. Van belang is hierbij dat ook verweerder heeft vastgesteld dat het vanwege de psychische staat van verzoeker bij het Dublingehoor niet verantwoord was het voornemen uit te reiken. Ten onrechte is dit aspect niet in de motivering (kenbaar) meegewogen, hetgeen in strijd moet worden geacht met het motiverings- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Voorts stelt verzoeker dat verweerder reeds vanwege de ernst en de aard van de ziektebeelden in redelijkheid aanleiding had moeten zien om het asielverzoek aan zich te trekken. Verweerder heeft bovendien nagelaten de medische rapportages aan verzoeker toe te zenden, hetgeen in strijd is met de vereiste zorgvuldigheid. Uit de door het Bureau Medische Advisering (BMA) uitgebrachte nota blijkt dat verzoeker lijdt aan PTSS, angstklachten, slaapproblemen, herbelevingen en suïcidaliteit. Sprake is van een medische noodsituatie op korte termijn. Uit de nota van het BMA blijkt dat verzoeker in beginsel niet in staat is om te reizen, tenzij aan een groot aantal voorwaarden wordt voldaan.

Verzoeker beroept zich voorts op artikel 8 EVRM nu sprake is van gezinsleven tussen hem en zijn vrouw en kind. Gescheiden uitzetting betekent een inbreuk op het gezins- en familieleven.

regnr: Awb 07/20910 (voorlopige voorziening)
Awb 07/20909 (beroep)

-3-

2.6 De voorzieningenrechter is van oordeel dat het verblijf van verzoeker buiten het grondgebied van de lidstaten weliswaar nieuw is, echter dit verblijf kan niet leiden tot heroverweging van het besluit van 2 december 1999.
De rechter overweegt hiertoe dat verzoeker zijn gestelde verblijf buiten het grondgebied van de lidstaten op geen enkele wijze aannemelijk heeft gemaakt. De enkele, niet door enigerlei document en/of andere bron gestaafde, verklaring van verzoeker dat hij in Wit-Rusland heeft verbleven is hiertoe onvoldoende.

2.7 Ten aanzien van het beroep op de medische situatie van verzoeker is de voorzieningenrechter van oordeel dat deze omstandigheid weliswaar nieuw is, echter deze omstandigheid kan eveneens niet leiden tot heroverweging van het besluit van 2 december 1999.
Verzoeker heeft niet aannemelijk kunnen maken dat Nederland het meest aangewezen land is om hem te behandelen, dan wel dat de noodzakelijke medische behandeling niet, dan wel niet afdoende, in de verantwoordelijke lidstaat zal kunnen plaatsvinden. Uit het BMA advies van 31 januari 2007 blijkt bovendien dat verzoeker onder begeleiding kan reizen en dat bij uitblijven van de medische behandeling eerst sprake is van een medische noodsituatie. Uit het BMA advies in combinatie met het gegeven dat Duitsland een zelfde niveau aan zorgvoorzieningen kent als Nederland heeft verweerder kunnen concluderen dat er voor de problematiek van verzoeker voldoende behandelmogelijkheden zijn in Duitsland.

2.8 Op grond van artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 j° artikel 15, eerste lid, Vo 343/2003 kan iedere lidstaat, ook wanneer hij met toepassing van de in deze verordening vastgestelde criteria niet verantwoordelijk is voor de behandeling, gezinsleden en andere afhankelijke familieleden herenigen op humanitaire gronden, in het bijzonder op grond van familiebanden of op culturele gronden. In dat geval behandelt deze lidstaat op verzoek van een andere lidstaat het asielverzoek van de betrokkene.

Onder "gezinsleden" wordt op grond van artikel 2, onder i, Vo 343/2003, voor zover het gezin reeds in het land van herkomst bestond, verstaan de volgende leden van het gezin die op het grondgebied van de lidstaat aanwezig zijn:

- a) de echtgenoot van de asielzoeker of de ongehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of de praktijk van de betrokken lidstaat ongehuwde paren en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld in het kader van het vreemdelingenrecht;
- b) de minderjarige kinderen van paren zoals bedoeld onder a, of van de asielzoeker, mits zij ongehuwd en afhankelijk zijn, ongeacht of zij volgens de nationale wetgeving wettige, buitenechtelijke of geadopteerde kinderen zijn;
- c) de vader, moeder of voogd wanneer de asielzoeker of vluchteling minderjarig en ongehuwd is.

Reeds omdat de relatie tussen verzoeker en zijn partner niet bestond in het land van herkomst is geen sprake van gezinsleden in vorenbedoelde zin, zodat het beroep van verzoeker op artikel 3, tweede lid, j° artikel 15, Vo 343/2003 faalt. Het feit dat uit de relatie tussen verzoeker en zijn partner inmiddels twee kinderen zijn geboren maakt dit niet anders.

2.9 Ten aanzien van het beroep van verzoeker op het bepaalde in artikel 8 EVRM overweegt de rechter, onder verwijzing naar vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (vgl. ABRS 27 februari 2003, JV 2003,142), dat verzoeker voor een beroep op genoemd artikel is aangewezen op het indienen van een reguliere aanvraag.

2.10 Gelet op het voorgaande dient het verzoek afgewezen te worden. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 3:86 Awb, tevens het beroep ongegrond. Het verzoek ter zitting geen toepassing te geven aan artikel 8:86 Awb in verband met de gewijzigde verblijfssituatie van verzoekers

regnr: Awb 07/20910 (voorlopige voorziening)
Awb 07/20909 (beroep)

-4-

partner; wordt door de rechter niet gevolgd nu dit verzoek in de huidige situatie niet opportuun moet worden geacht.

- 2.11 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken.

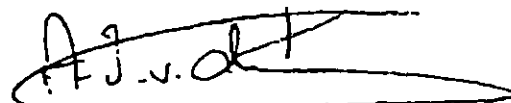
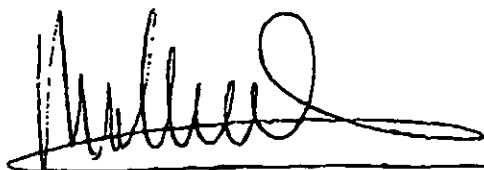
3 BESLISSING

De voorzieningenrechter

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- verklaart het beroep, geregistreerd onder Awb 07/20909 ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.J. van der Kris en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M.H. van Wendel als griffier op

03 SEP. 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 18113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:8 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 03 SEP. 2007

Mr P.J. Wapperom
 Mr A.W.J. van der Meer
 Mr ds C.R. Jansen
 Mr J.W.E. Noor
 Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht

Tel. (078) 639 99 00
 Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5150	
B	- 4 SEP 2007
ZAAKNR.	
AAN:	✓3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Voorzitter
 Afdeling bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80
SPOED

Dordrecht, 4 september 2007

Betreft : Appelschrift en Verzoekschrift

Inzake : Hoger Beroep
 / Staatssecretaris van Justitie

IND kenmerk : 9802.28.8009

Proc.nr. 9b : 07 / 20910 en 07 / 20909

Appellant / Verzoeker

Naam :
 Voornamen :
 Geboren :
 Nationaliteit : Azerbaidzjaanse

Gemachtigde : mr. P.J. Wapperom
 kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
 adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 03-09-2007
 datum verzending : 03-09-2007

-2-

Geeft eerbiedig te kennen,

_____ geboren op _____ van
Azerbaidzjaanse nationaliteit, hierna te noemen "appellant", verblijvende te
_____ te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat
209, ten kantore van de advocaat en procureur mr. P.J. Wapperom, die ten deze
door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en
in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor hem optreedt, zulks met het
recht van substitutie.

1. Inleiding

Appellant heeft op 17 mei 2006 een aanvraag ingediend voor een
verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de
Vreemdelingenwet 2000.

Op 4 oktober 2006 heeft verweerder haar voornemen kenbaar gemaakt om de
aanvraag af te wijzen.

Appellant heeft hier op 6 oktober 2006 zijn zienswijze uitgebracht. Bij schrijven
van 1 november 2006 is een reactie uitgebracht op het Dublin gehoor.

Bij schrijven van 3 november 2006, 22 februari 2007, 16 maart en 27 maart 2007
zijn de gronden van de zienswijze nader aangevuld.

Op 31 januari 2007 heeft het BMA een medisch advies uitgebracht.

Bij beschikking van 16 mei 2007, verzonden op 21 mei 2007, is de aanvraag
afgewezen. Evenzo is hierbij een terugnameakkoord van 22 maart 2007 van de
Duitse autoriteiten overgelegd.

Op 21 mei 2007 is via het Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te
Haarlem een beroepschrift en verzoekschrift ingediend, waarna de gronden op 8
juni 2007 zijn aangevuld.

De openbare behandeling van het verzoekschrift heeft plaatsgevonden bij de
Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle op 28 augustus 2007.

Middels uitspraak van 3 september 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de
Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, het verzoek om een
voorlopige voorziening afgewezen en het beroepschrift ongegrond verklaard
(produktie 1).

-3-

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij Hoger Beroep in, nu hij van mening is dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming.

Het spoedeisend belang is erin gelegen dat op verweerder op 3 september 2007 per fax medegedeeld heeft dat deze voornemens is appellant op 6 september 2007 over te dragen aan de Duitse autoriteiten (produkt 2).

Appellant verzoekt u dan ook tevens een voorlopige voorziening te treffen, in dier voege dat appellant de uitspraak van het hoger beroep in Nederland mag afwachten.

Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1.1. Motiveringsgebrek ; meest aangewezen land, artikel 3 lid 2 Vo 343/2003

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 2.7 overwogen :

"Ten aanzien van het beroep op de medische situatie van verzoeker is de voorzieningenrechter van oordeel dat deze omstandigheid weliswaar nieuw is, echter deze omstandigheid kan eveneens niet leiden tot heroverweging van het besluit van 2 december 1999.

Verzoeker heeft niet aannemelijk kunnen maken dat Nederland het meest aangewezen land is om hem te behandelen, dan wel dat de noodzakelijke medische behandeling niet, dan wel niet afdoende, in de verantwoordelijke lidstaat kan plaatsvinden. Uit het BMA advies van 31 januari 2007 blijkt bovendien dat verzoeker onder begeleiding kan reizen en dat bij uitblijven van de medische behandeling eerst sprake is van een medische noodsituatie. Uit het BMA advies in combinatie met het gegeven dat Duitsland een zelfde niveau aan zorgvoorzieningen kent als Nederland, heeft verweerder kunnen concluderen dat er voor de problematiek van verzoeker voldoende behandelmogelijkheden zijn in Duitsland."

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.2.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

-4-

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat appellant niet aannemelijk heeft gemaakt dat Nederland het meest aangewezen land is om hem te behandelen.

Uit het BMA-rapport is gebleken dat bij uitblijven van behandeling een medische noodsituatie zal ontstaan. Uit de nota blijkt dat verzoeker lijdt aan PTSS, angstklachten, slaapproblemen, herbeleving, (dreigende) psychose en suïcidaliteit. In 2006 was er sprake van psychische decompensatie na een als bedreigend ervaren contact met de politie.

Appellant heeft bovendien meerdere malen verklaard dat zijn gezin, zijn vrouw en kind hem in leven houden, dat hij zich geen leven kan voorstellen zonder hen. De gedachte aan een gedwongen terugkeer naar Duitsland boezemt hem voorts extreme angsten in. Bovendien zal hij hierdoor van zijn vrouw en kind geschelden worden, hetgeen ernstige gevolgen met zich zal kunnen meebrengen.

De rechtbank heeft miskend dat verweerder de conclusie dat Nederland niet het meest aangewezen land zou zijn, op geen enkele wijze gemotiveerd en onderbouwd heeft. In de BMA-nota is slechts onderzocht of behandeling in Azerbaidzjan mogelijk zou zijn. Over de vraag of uitzetting naar Duitsland verantwoord is, heeft de BMA-arts zich niet uitgelaten. Ten onrechte is door de rechtbank dan ook overwogen dat uit het BMA-advies in combinatie met het 'gegeven' dat in Duitsland hetzelfde niveau aan zorgvoorzieningen kent als Nederland, verweerder heeft kunnen concluderen dat er voldoende behandelmogelijkheden zijn. Noch door verweerder, noch door de rechtbank zijn deze behandelmogelijkheden onderzocht.

Nu appellant voor zijn psychiatrische problematiek een stabiele behandelomgeving nodig heeft, moet worden vastgesteld dat zijn vrouw en kinderen hiervoor een onmisbare factor vormen. Daarmee is op zijn minst aannemelijk gemaakt dat de noodzakelijke behandeling niet afdoende in de verantwoordelijke lidstaat zal kunnen plaatsvinden.

Ook in het beleid van verweerder zoals dat is neergelegd in B8/2 Vc 2000 wordt, voor de beantwoording van de vraag of Nederland het meest aangewezen is, waarde toegekend aan de situatie dat de vreemdeling medisch gezien op mantelzorg is aangewezen. Daarnaast kunnen ook andere factoren een rol spelen.

Ten onrechte is dit dan ook op voorhand, zonder nader onderzoek of deugdelijke motivering, door rechtbank en verweerder van de mogelijkheid van behandeling in Duitsland uitgegaan en is Nederland niet als meest aangewezen land aangemerkt.

-5-

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende gemotiveerd.

2.2.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

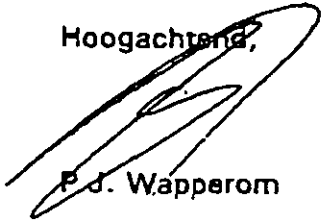
Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle niet in stand blijven;

Appellant verzoekt u eerbiedig;

Bij-appelschrift

- het verzoek om een voorlopige voorziening toe te wijzen;
- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende verzoek alsnog toe te wijzen en het beroep gegrond te verklaren, alsmede de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

P.J. Wapperom